

Ελευθερόπολις

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΩΝ & ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΡΜΕΝΙΑΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ "Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ"

ΧΡΟΝΟΣ 2ος ΦΥΛΛΟ 4ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 1997 ΤΙΜΗ ΔΡΑΧΜΗ 1 ΣΟΥΛΙΟΥ 124 ΤΚ 173 42 ΑΘΗΝΑ

Το γραμματσάκι τσ' "Ελευθερόπολης"

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗΚΑ!

Χριστός Ανέστηκα, αναγνώστη μου μερωνακίε.

Ναι, Ανέστηκα ο Χριστός, έτος' απάρηλαχτα ως το 'πε ο παλιός καθογερόπαπας στη βιασύνη ντου και στη χαρά ντου, ν' αναγγείλει και να μεγεθύνει το μέγα συμβάν, κείνους τους χρόνους τους παλιούς, που οι Τούρκοι ήτονε στα πράγματα, ήλιοι γνωρίζανε γράμματα, ημερολόγια και ωρολόγια εκκλησιαστικά σπάνια βρίσκονταν, και κάθε χωριό ήτονε κι ένας κόσμος αυτόφωτος κι αυτεξούσιος, αν ετύχαινε μάάλιστα να βρίσκεται σε βουνό ακαφραλωμένο και ξεμοναχιασμένο, σαν εκείνο που σας ανιστορώ. Όπου οι άνθρωποι του χάσανε μια χρονιά τα μερομηνία, καθώς έπεφτε νωρίς το Πάσχα, το χόνι δεν ήτονε ήυωμένο και το χωριό βρίσκονταν αποκομμένο από τον αποδέλαιο κόσμο, καθώς δεν είχε βέβαια τηλεγράφους, δρόμους, σουστες και τέτοιες πολυτέλειες. Κι ως είδανε τον παπά του πέρα μοναστηριού που πήγε ν' αναστήσει, τον ερωτούσαν ανίδεοι:

-Πότες πέφτει, γέροντα, ο κρέτος η Λαμπρή;

Κι εκείνος, απορημένος που ζούσαν ακόμη άνθρωποι κρουφά του θεού, μα και περίκαρος που από τ' ακείνη ντου θα πρωτακούγανε το άγγελμα της Ανάστασης, εσήκωσε τα χέρια ντου κι αρχίνηξε να σπαθοκοπά με τα φαρδομάνικα ντου και να διαβαθεί ετούτο το "Ανέστηκα". Για να δείξει μεγαλότητα το μέγα συμβάν, και να ξεπνήσει "τους ραθυμούντας", ως αποκαλούνται οι κοιμισμένους οι Γραφές, κι οι παπάδες.

-Χριστός Ανέστηκα, ευλοημένοι, από ντα' ψές, μόνο βροντάτε διηλοκάμπανα και χλιακάτε στην εκκλησία να σας σε ψιάλλω τ' Αναστάσιμα...

Χριστός Ανέστηκα, το ροιπόν, αναγνώστη μου μερωνακίε, που πολλή 'χω να σου διηγούμαι για τούτες τις πασιχαρες ημέρες της Λαμπρής, μ' από που να ξεκινήσω και που να τελειώσω και που να βριστώ τόσο να χαρτί και για να τα τυπώσω.

Ήθελα να σου 'γραφα το ροιπόν αναγνώστη μου, μια πρωινή Αρμενιανή Ανάσταση, μ' ούλη τα περιλάμπρα περιστατικά τ'η, που δε χωρούνε όμως σ' ετούτο το στενό ρουριδάκι το χαρτί που 'πεσε μερτικό του "Γραμματσάκι" μου.

Μα, θα μου πεις, και με το δίκιο σου, πως, στενό, μικρό, σ' ό, τι σπηλιάρικα βρεις στρώσε το καποτάκι σου να κοιμηθείς.

Μ' ούλη μου, το ροιπόν, τη στένα και την ανέχεια καρθιού, θ' αναθιβάλλω και θα πω", ως ήζει κι ο Ρωτόκρος, ένα-δυο μόνο συμβάντα μια Λαμπρής παλαικής, που 'χε μάάλιστα κείνη τη χρονιά πέσει αργά, κι είχε συμπέσει με το μεσουράνημα τσ' άνοιξης και τ' αποθέωμα τσ' ομορφιάς τσ' αρμενιανής γης.

Π' από την ούγια του δρόμου ως τη χαραμάδα του μπεντενιού, όπου 'χε στραβίξει μια άχνη κωμάτου, ήτονε ανθιαμένη, μυροφόρα και μυριοστολισμένη, από χαμομήλι και κατιμέρι, αροσμαρί κι αροδαμό, μαντιλιόδα, κίτροχορτο και μπαμπορούσα...

Κομμάτα τη Παράδεισος ήτονε κείνο τ' απόβραδο του Μεγαλοσαββάτου το περιούλι τ' Αν Παννιού, ως έλαμπε, ασβεστωμένο και παστικό, με τα περίκαρα πρόσωπα τω χωριανώ, την κεροδοσιά και τα μύρα που απόνεε η πασαλιιά τριγύρα, η ροδαρά, η ρουζα, τ' αγιόκλημα τσ' αϊτάνας κι η Ρευκή μοσκοβολιά τ' ανθιαμένου Αρμενιανού κάμπου, που 'φερνε τ' αεράκι μαζί με τον κελαιδιόμο τη ποταμιάς από την πεζούλια του Λαμπροκλή. Αν' όπου ένα κατάθευκο περιστέρι, ίδιο με το εν είδη περιστεράς Άγιο Πνεύμα του μέσα τέμπλου, επρόβαθε, ανοηόκλεισε τα φτερούγες του, ως να μας εκαιρέτα, και σαν αστραπή επέταξε για τον περιστερώνα του Παπαγιαννοσούρο!

Θυμούμ' ακόμη κι αναγαλιά η ψυχή μου, κείνο το θαύμασμα του κόσμου που ήτον ο μέσα ναός, με τη στόλιση των εικόνων και της Πύλης με κλωνάρια νερατζανθούς, κρινούς λευκούς της Παρθένου, υακίνθους, γαρούφαλα και ρόδα. Τι 'ταν εκείνη, θε μου, η ομορφιά τω γυναικώ και των αντρώ, που ως ήζει κι ο ποιπάρης "στολή και πλούτος κι αρχοντιά ήτονε το κορμί" ντους.

Και στην ώρ' απάνω, ως να εσήμανε το ρολόι του θεού, ακούστηκε από τη διπληνή ροδακινιά ο πετεινός της Νικόλαινας, να κτυπά τα φτερούγες του και να κράζει με σάνυκτα, μιαν ανανηοή δηλαδή είμοστασε από την Ανάσταση και παρευθύς: Πάσχα! Πάσχα Κυρίου Πάσχα έφταξε!

Το εκκλησίασμα ούλο, σα να 'ταν ένα κορμί, ανετρίχισε ως άκουσε να ψιάλλει ο

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ "ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ"

Μια άποψη από την αίθουσα της Παγκρητίου Ενώσεως όπου έγινε η φετινή εκδήλωση. (φωτο Σ. Τσιτσιρίδης)

Έγινε στις 19-1-1997, με μεγάλη συμμετοχή συγχωριανών μας, η καθιερω-μένη εκδήλωση του Συλλόγου Αρμενιανών της Αθήνας "Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ". Η εκδήλωση έγινε εφέτος στην αίθουσα εκδηλώσεων της Παγκρητίου Ενώσεως, και περιελάμβανε την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας και εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.

Τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου παρουσίασε ο πρόεδρος του Συλλόγου Γιώργος Φρεσκάκης, και τον οικονομικό απολογισμό ο ταμίας Γιάννης Βαγιωνάκης. Και οι δυο αναφέρθηκαν στην ανάγκη βοήθειας και υποστήριξης των δραστηριοτήτων του Συλλόγου και της συμμετοχής περισσότερων νέων στις δραστηριότητες και στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Χαιρετισμούς έστειλαν ο Υφυπουργός Οικονομικών Νίκος Χριστοδουλάκης που δεν μπόρεσε να παραβρεθεί λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων εκτός Αθηνών, και ο Βουλευτής Σήφης Μιχελογιάννης που έστειλε μήνυμα με την αδερφή του Μιχελογιάννη - Φατούρου Ασπασία.

Την πίτα ελόγησε ο συγχωριανός μας παπά Μανώλης Καβρουλάκης, και την έκοψε ο Πρόεδρος του συλλόγου Γιώργος Φρεσκάκης. Επίσης όλοι οι παρευρι-σκόμενοι πλήρωσαν τις συνδρομή τους στο σύλλογο και ενίσχυσαν και την εφημε-ρίδα. Στους παρευρισκόμενους προσφέρθηκε τσικουδιά, ξηροί καρποί και γλυκά, και δόθηκε η ευκαιρία να θυμηθούν το χωριό μας και τις ιστορίες του. Το κέφι ήταν τόσο μεγάλο που απρογραμμάτιστα συνεχίστηκε το γλέντι στους πρόποδες της Πάρνηθας στη γνωστή ταβέρνα του Ξυλούρη.

Από τις εκλογές που ακολούθησαν την κοπή της πίτας και από τη συνεδρίαση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου που ακολούθησε στις 1-2-1997 με θέμα τη συγκρότησή του σε σώμα, εκλέχτηκε νέο Δ.Σ. με την εξής σύνθεση.

Πρόεδρος	Γιώργος Φρεσκάκης
Αντιπρόεδρος	Γιάννης Τερεζάκης
Γενικός Γραμματέας	Γιάννης Τσακίρακις
Ταμίας	Γιάννης Βαγιωνάκης
Ειδικός Γραμματέας	Ελένη Τσιτσιρίδη - Γαβριηλίδου
Μέλη:	Παντελής Καβρουλάκης
	Ντίνος Μαραγκουδάκης
	Παπαγιαννάκης Σπύρος
	Πιπεράκης Μανώλης

Αναπληρωματικά μέλη:

Καβρουλάκη - Φακίνου Άννα, Καλλιβρετάκης Δημήτρης, Μαρινάκης Γιώργος

Εξελεγκτική επιτροπή:

Λαμπταθάκης Βασίλης, Παπγιωτάκης Γιάννης Τερεζάκης Μανώλης

κοινωνικά

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ

Η **Τσιπταράκη Κωστούλα** σύζυγος Κωνσταντίνου και μητέρα του Αντώνη, της Ελένης κηδεύτηκε στους Αρμένους στις 17-3-1997.

Η **Καλλιβρετάκη Μαρία** χήρα Μιχαήλ, μητέρα του Γιάννη και της Ευαγγελίας, κηδεύτηκε στους Αρμένους στις 23-3-1997

ΓΑΜΟΙ

Ο **Ορφανάκης Μιχάλης** του Ευαγγέλου παντρεύτηκε την **Αργυρώ Μανούσου Μεγαλακάκη** από τις Βρύσσες στις 1-2-1997. Ακολούθησε τρικούβεργο γλέντι.

Ο **Κασσωτάκης Μανώλης** του Νικολάου στρατιωτικός γιατρός από το Λασιθί παντρεύτηκε την **Σοφία Τερεζάκη του Σπύρου**, στις 12-1-1997. Ο γάμος έγινε στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Ρέντη όπου εφημερεύει ο πατέρας του γαμπρού. Να ζήσουν.

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ

Η **Αικατερίνη Πατεράκη** σύζυγος του **Δημήτρη Φρεσκάκη του Μανούσου** γέννησε αγοράκι. Να το χαίρονται.

ΠΤΥΧΙΟ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ

Ο **Πριπάκης Γιώργος του Δημητρίου** πήρε πτυχίο πλοίαρχου Εμπορικού ναυτικού. Του ευχόμαστε καλά ταξίδια. Ιδιαίτερα τον συγχαίρει ο εφημέριος του χωριού μας ππατά Μανώλης και η οικογένειά του και του εύχονται καλά ταξίδια.

Ο ΑΡΜΕΝΑΝΟΣ ΤΣ' ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΦΕΡΕ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

Αρχές του αιώνα μας και η μετανάστευση στο εξωτερικό και ειδικότερα Αμερική - Αφρική, σύνθετες φαινόμενα. Χίλιες μύριες ήταν οι ταλαιπωρίες των κακομοιρηδών που αποφασίζανε το ταξίδι, μετά από ενάμιση μήνα και πάνω, με άθλια παπύρια όπως λέγανε και άθλιες συνθήκες για να φτάσουν στην Αμερική, το όνειρο της τότε εποχής. Να κάμουμε 3, 4 χρόνια και να γαίρουμε οπίσω, με το κόμπο, άηλος να σιάξει κι ανά 2 δωμάτια και να παντρευτεί ή όπως ο μακαρίτης ο παππούς μου ο **Τερεζογιάννης** που δουλειψε 2, 3 χρόνια εκιά για να φέρει πίσει 17 χιλιάδες ετότες να σιάξει τη στέρνα του σπιαού που μπαζώσαμε λίγο αργότερα -αφού έγινε το δίκτυο ύδρευσης του χωριού- μη πέσει κανένα κοπέλι του σπιαού ή τσι γειτονιάς μέσα.

Ενα Αρμενιανάκι, το λιοπόν, τσ' εποχής βρέθηκε κι αυτό στην Αμερική για το μεροκάματο. Έκαμε κι αυτός το καιρό του κι εσήμωσε η μέρα τσ' επιστροφής. Μαζί βέβαια με τα δοιάρια που θα φέρνε στην Κρίτη, ήθελε να φέρει και πράμα καινούριο από τον Αμερικάνικο πολιτισμό, που νά κανε και ντόρο στο χωριό του. Παραμονή αφού ήθε έσιαζε τα μπογαλάκια ντου, αρπά ένα τραπεζομάκαιο, κόβει το καλιώδιο με το γιλόμπο, που κρέμουνταν στο ταβάνι, βγάνει κι από τον τοίχο το διακόπτη και τα βάνει στη βαλίτσα ντου. Έρχεται με το καλό στο χωριό, μαζεύονται συγγενής και γετόνοι να τονέ δούνε και να τονέ καλωσορίσουνε. Ώρα μετά σκέφτεται να τονέ δείξω πώς φέγγουνε στην Αμερική. Κρεμνά το καλιώδιο με το γιλόμπο στο ταβάνι και το διακόπτη στον τοίχο κι άρχισε να τονέ πατεί ν' άψη, αηλιά πράμα, οπότε καταλαβαίνεται είναι γίνηκε.

Αυτές κι' άηλιες μύριες ήτανε οι καζούρες που παθαίνανε οι ντόπιοι με το Αξενόφερτο πολιτισμό τσ' εποχής λήγω τσ' αμορφωσιάς τονε. Παρόμοιο βέβαια είναι και το περιστατικό του συμπατριώτη μας που του λέγανε πως στην Αμερική φτυαρίζουνε τα δοιάρια, ώστε να τονέ ξεσηκώσουνε. Κι οντενέ επήγε το κάν' ο διάολος μόλις εκατέβηκε από το παπύρι, θωρεί χάμες ένα, σκύβει, το παίρνει κι ύστερα θυμήθηκε, είναι παέ τα φτυαρίζουνε κι εγώ θα τα μαζεύω ένα-ένα από χάμες και τ' ασφεντουρά πέρα. Έλα όμως, που όσο καιρό 'κατσε εκείά δε του ξανάτuxe άηλο!!!

Τερεζογιάννης
του Χρήστο ο μεγάλος γιός

Η ροδαρά μας

*Μικρό ανθολόγιο από σεβνταλιδικές παλαικές
μαντινάδες, μαριόλκα ανιγήματα, παροιμίες
γνωμικά και καθαρογλωσσίδα*

Μαντινάδες

Χίλια καλώς μας ώρισες με τρία φύλλα βράκας
και πως δε νη κατούρησε στη στράτα 'κειά που γλάκας.

Σαν είπες για τη βράκα μου, σπολάτι τσ' αφεδιάς σου
γιατ' έκειά μέσα βρίσεται το πεθυμά η καρδιά σου.

Διάλε τσ' απολιμάρους μου οφέτος κι αν αφήσω
παρά να βρώ να παντρεφτώ να μην παραλοήσω.

Γράφω δε γράφω στο χαρτί, κάμω δεν κάμω γράμμα
η αγάπη που 'χω 'γω για σε είναι μεγάλο πράμα.

Κι α δε σε πάρω γω εδά κι απάνω εις το χρόνο
σα ντο λαγοναρόσκυλο ετσά θα σε ζυγώνω.

Ανιγήματα

Στεγνή τη βάνω ογρή τη βγάνω (η κουτάλα του φαγητού).

Μεσ' στη βράκα στέκ' ορθή και διαβάζει το χαρτί (η λάμπα).

Μπαίνω μέσα στο μπουστάνι, βρίσκω μια με το φουστάνι.

Ανασηκώνω το φουστάνι ξανθομούστακα μου φάνη (η κεφαλή του
καλαμποκιού).

Σιδερένιο θεριό μ' άντερο μπαμπακερό (ο λύχνος και το φτίλι)

Γνωμικά και παροιμίες

Του Μαρταπρίλη τα νερά πηλά και χώματά 'ναι.

Εξηγά η νιόπαντρη τ' αντρούς τση γιάντα του γέννησε πρσίμο
κοπέλι: Απρίλης, γρήλης τέσσερις. Μάης κουτσούκλης πέντε. Ο μήνας
απου με πήρες κι ο μήνας απου σε πήρα εννιά.
-Εεις δίκιο, γυναίκα, δική μου σπορά είναι.

Καθαρογλωσσίδα

Ψωμί μολυβοψύμι - ψωμί, μολυβαντά

Πίπα σπανακόπιπα, σπανακολοδοστακόπιπα.

Τα ποιήματα της Ροδαράς τα κορφολογά από τσι μαζεζέδες.

Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ελευθερόπολις

Τριμηνιαία έκδοση της Κοινότητας των Αρμένων και του συλλόγου
Αρμενιανών Χανίων "Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ"

Υπεύθυνος Έκδοσης

Γιάννης Σ. Τσακιράκις
Σουλίου 124
173.42 Αγ. Δημήτριος
Τηλ. & Fax: 9916613
Email: jtsk@hol.gr

Συντακτική Επιτροπή

Μαντωνάκης Νίκος
Μπουρνάζος Χαράλαμπος
Στυλιανομανωλάκης Γιάννης
Τσακιράκις Γιάννης
Τοσιρίδου Ελένη

Έκθεση ζωγραφικής της Ολυμπίας Βεζυρέα - Μαντωνανάκη

Έκθεση ζωγραφικής παρουσίασε στο Ιατρείο της στα Χανιά η ψυχίατρος Ολυμπία Βεζυρέα - Μαντωνανάκη.

Η έκθεση, που άρχισε 11-12 96, τελείωσε στις 31-1-97 σημειώνοντας μεγάλη επιτυχία. Στα εγκαίνια της έκθεσης μεταξύ των άλλων παρευρέθη και η Νομάρχης Χανίων κ. Αιθέρα Μαργκογιαννάκη.

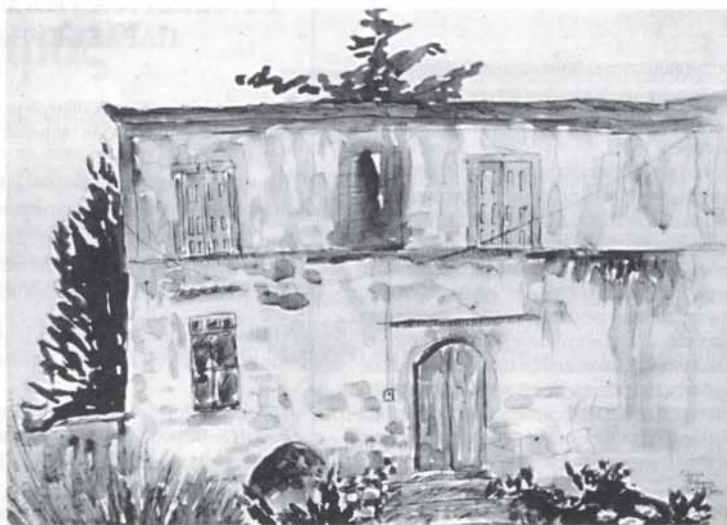
Η ζωγράφος που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, σπούδασε γενική ιατρική στη Ρουμανία και ειδικεύτηκε στη ψυχιατρική. Σήμερα εργάζεται σαν ψυχίατρος στα Χανιά.

Με τη ζωγραφική ασχολείται από παιδί. Έχει ασχοληθεί με όλα τα είδη ζωγραφικής, αλλά έχει "εντυφρώσει" περισσότερο στην υδατογραφία (ακουαρέλλα). Ο Σεζάν ένας από τους σημαντικότερους ζωγράφους του 19^{ου} αιώνα, θεωρούσε την υδατογραφία σημαντικότερη από την ελαιογραφία.

Πράγματι η υδατογραφία απαιτεί γρήγορη εκτέλεση και για αυτό μεγάλη δεξιοτεχνία και εμπειρία στο χειρισμό των χρωμάτων.

Από το έργο της ζωγράφου φαίνεται ότι η καλλιτέχνης είναι εννοητική και διαθέτει δική της ξεχωριστή τεχνική. Τα ερεθίσματα τα λαμβάνει από το περιβάλλον, όσο και από τη δουλειά της ως ψυχιάτρου. Η ζωγραφική της είναι διαρκώς μεταβαλλόμενη όπως το "νερό του ποταμού, που άηχοτε ρέει ήρεμα και άηχοτε δημιουργεί καταρράχτες". Αυτό αφορά τόσο τις προσωπογραφίες όσο και τα τοπία των τελευταίων ετών. (Ακουαρέλλα και πένα.)

Στο έργο της υπάρχει έντονα η ακαιρετική διάθεση και οι εμπρεσιονιστικές τάσεις της. Μέσα από το έργο της Ολυμπίας Βεζυρέα - Μαντωνανάκη διακρίνεις το φως και την ανταύγεια του ελληνικού τοπίου, αλλά διακρίνεις και τη ψυχή της ζωγράφου. Με τους απαλούς τόνους των θερμών χρωμάτων δίνει μια ένταση και μια δυναμική παρουσία στην όλη σύνθεση και δομή

"Παλιά οικία στους Αρμένους Αποκορώνου" Ακουαρέλλα και πένα

της ακουαρέλλας. Η λεπτή πινελιά σε ορισμένα σημεία είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ζωγράφου. Αυτό το διάφανο χρώμα που χρησιμοποιεί είναι στην ουσία το πνεύμα του καλλιτέχνη, όπως γράφει χαρακτηριστικά ο Άγγλος αισθητικός της τέχνης Walter Pater "το χρώμα δεν είναι μόνο ιδιότητα των πραγμάτων, παρά πνεύμα, που τα κάνει και μιλούν στο πνεύμα." Έτσι η ζωγραφική της Ολυμπίας Βεζυρέα - Μαντωνανάκη μιλά κατ' ευθείαν στο πνεύμα και στη ψυχή μας. Η τεχνική της είναι καταπληκτική και εκφράζει ευαισθησία και πάθος, παραμέτρους συνεχώς μεταβαλλόμενες, είτε ζωγραφίζει πρόσωπα είτε τοπία. Η ζωγράφος έχει κάνει πολλές ατομικές εκθέσεις (1988, Στακρίδική Χανίων, Gallery "Κρύπτη", Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ζωγράφου, Ιατρικός Σύλλογος Χανίων, στο Ιατρείο της κλη) καθώς επίσης έχει λάβει μέρος

και σε πολλές ομαδικές (Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηνών, Ανοικτό Ψυχοθεραπευτικό Κέντρο Αθηνών, Ξενοδοχείο Κάραβεη, κλη) με μεγάλη επιτυχία. Είναι ιδρυτικό στέλεχος της Ελληνικής Εταιρείας Ιατρών Καλλιτεχνών (Ε.Ε.Ι.Κ.) από το 1989 το έργο της περιλαμβάνεται στο μεγάλο μέγεθος βιβλίο "Σύγχρονοι γιατροί καλλιτέχνες" από τις εκδόσεις "Λίτσας". Έργα της υπάρχουν πολλά δημόσια κτήρια και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Με το έργο της έχουν ασχοληθεί Ιατρικά (Ιατρικό Βήμα κλη) και άλλα περιοδικά.

Δρ. Θ. Ντόλιατζας
Διευθυντής παιδοχειρουργός
Πρόεδρος Ε.Ε.Ι.Κ.

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

παπάς εκείνο το "ακόρταστον Πασχάλιον άσμα": Χριστός Ανέστη εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήσας, και να χυμά το Άγιο Φως, σαν ένα μάτσο πεφτάστρα, από την Ωραία Πύλη.

Σπιθίζανε κι ακτιδοβολούσαν τα μάτια τω χωριανώ κι ούλο το εκκλησιδάκι ήτονε ρουσμένο στα χρυσαφιά χρώματα των μανουασιών των ποηυεθαίων και των αναστάσιμων λαμπάδων, κι ο τόπος εμοσκοβόλη, ως τα ουράνια μωσκολίβανο, διασόντο και νερατζανθό. Και το χωριό, οπού συγκλιώναρο βρίσκονανε κείνη την ευλογημένην ώρα στον Άη Γιάννη, "εν ενί στόματι και μια καρδία" έψαλλ' ετούτο το χαρισάμενο άγγελμα της ανάστασης και της ελπίδας που "κάνει και κλαίσι και γελούν τα μάθια των ανθρώπων": Χριστός Ανέστη εκ νεκρών...

Δεν μπορώ, αναγνώστη μου, να σ' ανιστορήσω και τ' αποδέθοιπα, γιατί ένα-δύο μόνο αράδες χαρτί μ' απομένει, και θα σ' αποχαιρετήξω μ' ένα μαντινιάκι βέβαια πάλη, ως το συνήθιζαν κι οι παλιοί μας, σ' έσμιξες κι αποχωρισμούς.

Τούτο το τραγούδιξε, το δε μέρα εκείνης τση Λαμπρής, εορτή τ' Άη Γιωργιού, μεγάλ' η

χάρη, η Βαγιωνίνα τ' αντρούς τση -μύρο το χώμα που τσι σκεπάει- ως αντίκρυσε ν' ανεβαίνει από την πλατέα, θεορατικός κι όμορφος, απaráλλακτος Άη Γιώργης, ντυμένος για τη σκόλη ντου, το μπλόβο τσοχαδένιο σαθβάρι και το μείτανογέλεκο, κεντημένο στου Μπαθαντίνου, στη Χώρα:

Ως στέκει τ' άδολο κρασί στην κρουσταλλένια κούπα,

έτσα σου στέκου μάθια μου, τα τσοχαδένια ρούχα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΙΣ
κι ένας καθαμαράς τση,

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης ενίσχυσαν οικονομικά την εφημερίδα μας.

- Πιπεράκης Μανώλης 5.000
- Πολυχρονάκης Ιωάννης 5.000
- Παπαγιαννάκης Σπύρος 5.000
- Μαραγκουδάκης Γιάννης 5.000
- Τσακίρακη Δώρα 5.000
- Τσακίρακης Μανώλης 5.000
- Μαραγκουδάκη - Παράσχου Μαρία 5.000
- Μαμαλουκάκη - Φρεσκάκη Χρυσούλα 5.000
- Κουτσουπάκης Θόδωρος 5.000
- Καβρουλάκης Δημήτρης 5.000
- Πατηνιώτακης Σταύρος 10.000
- Μαραγκουδάκης Ντίνος 5.000
- Μιχελιογιάννη - Φατούρου Ασπασία 5.000
- Χριστοδουλάκη Ειρήνη 1.000
- Κουρομιχελάκης Βασίλης 5.000
- Κουρομιχελάκη-Τασαρωμένη Άννα 5.000
- Λαμπθαάκης Βασίλης 30.000
- Επίσης έστειλαν στην εφημερίδα οι Τερεζάκης Γεώργιος, δολάρια Αμερικής 50 (περίπου 13.000 δραχμές)
- Βαγιωνάκης Μιχαήλ 5.000
- Τσακίρακη - Μπουτσάρη Αργυρώ 5.000
- Μαντωνανάκης Νίκος 5.000
- Λουράκης Εμμανουήλ 2.000
- Βιρράκης Γεώργιος 2.000
- Γαλανάκης Γεώργιος και Παντελής 10.000
- Από λάθος στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε ότι ο Χρήστος Ντονάς μας πρόσφερε 5.000 δραχμές, ενώ το σωστό είναι 10.000.

Προς
Τα Διοικ. Συμβούλια των Πολιτιστικών Συλλόγων της
Επαρχίας Αποκορώνου Χανίων και Αττικής.

Αγαπητοί μου φίλοι,

Πρόσφατα ιδρύθηκε επίσημα με την υπ' αριθμ. Α1/389/Μ/25/13-11-1996 Απόφαση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκ/των η οποία δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 1035/1996 τ. Β. η Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Καρυδιού Βόμου Αποκορώνου.

Η εξέλιξη αυτή ακολούθησε τις πολυχρονες ενέργειες διαδικασίες και διεργασίες της Ιερ. Μητροπόλεως μας των Ενοριών και των Κοινοτήτων της Επαρχίας Αποκορώνου Εσφρ. Βυζ. Αρχαιοτήτων και άλλων προσώπων και φορέων που έχουν κάνει πορεία για το Καρύδι. Σήμερα απευθυνόμενος Επίσκοπος της Επαρχίας και σε σας άξιους. Εσάς που μένετε και διαπρέπετε εκτός Επαρχίας γνωρίζετε στα μέρη της εγκαταστάσεως σας ποιά παρόμοια με το Καρύδι Κέντρα και είστε σε θέση να αξιολογήσετε και να εκτιμήσετε τα Κέντρα αυτά ως τους αυθεντικότερους εκφραστές της γνήσιας Παραδόσεως και του Πολτισμού μας.

Επειδή λοιπόν γνωρίζουμε την αγάπη με την οποία περιβάλλετε την Επαρχία στο σύνολό της και τα μνημεία τα Προγράμματα και τις προσπάθειες που γίνονται σ' αυτήν σας παρακαλώ να στρέψετε την προσοχή και την αγάπη σας και προστην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Καρυδιού και να την εντάξετε στα Προγράμματα του Συλλόγου σας για να τη βοηθήσετε όσο θέλετε και όσον μπορείτε.

Γνωρίζω ότι έχετε τις προτεραιότητες τις δυσκολίες και τα Προγράμματα σας και σέβομαι ό,τι κάνετε για το Συλλόγο σας και την Επαρχία.

Παρακαλώ όμως, παρά ταύτα, να εξετάσετε τις δυνατότητες που έχετε και που μπορείτε να δημιουργήσετε για να συνδράμουμε την προσπάθεια της Μητροπόλεως και της Επαρχίας μας να θέσει σε λειτουργία και να αναδείξει την νέαν Ιεράν Μονήν. Θα αναμένουμε την όποια κατανόηση και ανταπόκρισή σας και θα είμαστε ευγνώμονες.

Με την ευκαιρία σας εύχομαι το νέον έτος 1997 ευλογημένον από τον θεό για το πρόσωπο, τις οικογένειές σας και τους Συλλόγους σας.

Με ευχές και εν Κυρίω αγάπη
Ο Κυδωνίας και Αποκορώνου
Επίσκοπος

Σ.Σ. Ο σύλλογος Αρμενιανών Αττικής, σε συνεδρίαση του Διοικητικού του Συμβουλίου, αποφάσισε σε πρώτη ευκαιρία να ενισχύσει την Ιερά Μονή Καρυδιού.

ΟΙ ΑΡΜΕΝΙΑΝΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΠΗΓΑΝ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

Πήγαν στις 6 του Απρίλη οι Αρμενιανοί της Αθήνας την καθιερωμένη ετήσια εκδρομή τους. Το δρομολόγιο περιελάμβανε τη διαδρομή Όσιος Λουκάς, Αράχθωβα, Καρακόλιθο, Λιβαδειά. Ο περισσότερος χρόνος αφιερώθηκε στο μοναστήρι του Οσίου Λουκά, σε μια θαυμάσια τοποθεσία στη δυτική πλευρά του Ελικώνα ανάμεσα στη Βοιωτία και τη Φωκίδα, το οποίο χτίστηκε τον 9ο αιώνα. Ακολούθησε σύντομη περιήγηση στη Αράχθωβα, για να καταλήξουμε στον Καρακόλιθο, μια τοποθεσία έξω από τη Λιβαδειά, όπου φάγαμε, ήπιαμε, και χορέψαμε (όσοι χορεύουν φυσικά). Τέλος στη Λιβαδειά επισκεφθήκαμε τη Κρύα με τα φημισμένα νερά της και το Μαντείο του Τροφωνίου.

Ήταν μια καλή ευκαιρία να ανταμώσουμε οι Αρμενιανοί της Αθήνας, να πούμε τα νέα μας, και να πιούμε και μια. Στην επιτυχία της εκδρομής βοήθησε και ο καιρός ο οποίος ήταν πολύ καλός για την εποχή, καθώς και η συμμετοχή των συγχωριανών μας που σχεδόν γέμισαν τα δυο πούλμαν που είχε κλείσει ο σύλλογος. Η διπλανή φωτογραφία είναι τραβηγμένη έξω από το κέντρο που φάγαμε.

Και του χρόνου να' μαστε καλά.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλιβονται και τα σκυλιά λυπούνται

Σήμερα έβγαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι

Ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να κάμει δεινό μυστικό για να τον λάβουν όλοι.

Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για το μονογενή της

Φωνή ηκούσθη εξ ουρανού κι απ' Αρχαγγέλου στόμα
σόνουν Κυρά μου οι προσευχές σόνουν και οι μετάνιες
και τον υιό σου πιάσανε και στου χαλκιά τον πάνε

Σαν κλέφτη τον είπασαν και σαν φονιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυρανάνε

Χαλκιά χαλκιά φτιάξε καρφιά φτιάξε τρία περόνια
κι εκείνος ο παράνομος βαρεί και φτιάχνει πέντε.

Συ Φαραώ που τα φτιάξες πρέπει να μας διδάξεις
βάλτε τα δυο στα χέρια του και τ' άλλα δυο στα πόδια

Το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να πληγωθεί η καρδιά του

Η Μάρθα κι Μαγδαληνή και του Λαζάρου η μάνα
του Ιακώβου η αδερφή κι οι τέσσερις αντίμα

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΡΑ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Χαίρετε εσείς χριστιανοί που είστε εδώ τριγύρω
ακούστε να σας επιώ το θαύμα του Σωτήρος.

Θαύμα μεγάλο έγινε στην πόλη Βηθανία
και στους ανθρώπους έδειξε την άνω βασιλεία.

Επύρναν το στρατί - στρατί στρατί το μονοπάτι
το μονοπάτι τοι βγαλε εις του ληστή τη πόρτα

Ανοιξε πόρτα του ληστή και πόρτα του Πιλάτου,
κι πόρτα από το φόβο της ανοίγει μοναχή της

Τηρά δεξιά τηρά ζερβά κανένα δεν γνωρίζει
τηρά και δεξιάτερα βλέπει τον Αϊ Γιάννη

Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαφτιστή του γιου μου
μην είδες τον γόκα μου και σε διδάσκαλό σου ;

Δεν έχω στόμα να σου πω χειλη να σου μιλήσω
δεν έχω χεροπάλαμα για να σου τονε δείξω

Βλέπεις εκείνο τον γυμνό τον παραπονεμένο
οπού φορεί στην κεφαλή αγκάθιο στεφάνι
εκείνος είναι ο γόκας σου και εμέ διδάσκαλός μου.

Η Παναγιά ως τ' άκουσε έπεσε κι ελιγώθει
σταμνί νερό της ρίξανε τρία κανάτια μόσχο

Και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαιεί φωτιά να πάει να πέσει.

Ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για το μονογενή της
Κάνε Κυρά μου υπομονή κάνε Κυρά μου Ανέστη

Μα πως να κάνω υπομονή μα πως να κάνω Ανέστη
που έχω γιο μονογενή κι εκείνο σταυρωμένο

Έδειξε πως ο άνθρωπος έχει ψυχή και σώμα
φεύγει η ψυχή στους ουρανοίς και το κορμί στο
χόμα.

Εβραίοι εκατείχτο να γίνει Φαρισαίος
μα ήταν φίλος του Χριστού πολύ αγαπημένος.

Στα δεκαέσσερα Μαρτίου και στα τριάντα τρία
ο Λάζαρος απόθανε εν πόλη Βηθανία.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΘΥΜΗΣΕΣ

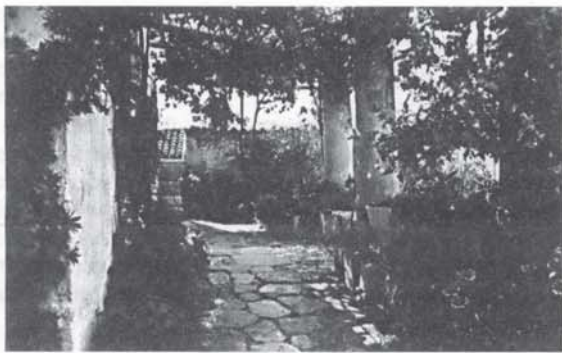
Δροσερή πηγή χαράς

Μακραίνει ο χρόνος της ζωής μας. Οι αναμνήσεις όλο και πληθαίνουν. Η μνήμη, αγκομαχώντας, θέλει να ελαφρύνει από το φορτίο τους. Όμως, με ξεχωριστή έγνοια, διαφυλάσσει ολοζώντανο το κομμάτι που αναφέρεται στην παιδική μας ηλικία. Θύμησες γλυκές από τόπους, πράγματα, και κυρίως πρόσωπα αγαπημένα. Άνθρωποι όχι μόνο συγγενείς αλλά και γνωστοί, γείτονες, φίλοι. Φιγούρες αναλλοίωτες, τύποι αληθινοί και ανεπιτήδευτοι, χωρίς ίχνος προσποίησης. Ένας απ' αυτούς στην γειτονιά μας, την απάνω γειτονιά, ο μακαρίτης κυρ-Γιώργης Κοκογιαννάκης. Τον θυμάμαι σοβαρό, λεπτό, να περνοδιαβίνει έξω από το σπίτι μας με το γαϊδουράκι του προς τις "κούκλες" για τις δουλειές του και να επιστρέφει το βραδάκι. Οι λίγες κουβέντες, που αντάλλασσε με όποιο συναντούσε, έκαναν και τα πιο συννεφιασμένα πρόσωπα να ξαστερόνουν και ένα πλατύ χαμόγελο να ανθεί στα χείλη.

Έτσι ένιωθα πολλή χαρά όταν διέκρινα από μακριά τη φιγούρα του ή άκουγα την κρυστάλλινη φωνή του. Ήταν η εποχή που ήμουν μαθήτρια του Δημοτικού. Γιατί μετά το 1950 που πήγα στο Γυμνάσιο του Βάμου και ύστερα στο Πανεπιστήμιο, στερήθηκα αναγκαστικά τόσα απλά, αγνά και όμορφα. Ας είναι κάποτε "δέσαμε την καρδιά μας και μεγαλώσαμε", όπως διαπιστώνει με γλυκόπικρο χαμόγελο ο ποιητής μας Γιώργος Σεφέρης.

Κάποια φορά λοιπόν, ενώ κουβέντιαζα με τα γειτονάκια μου, τα Πιπεράκια, το Μανώλη και τη

Μαίρη, πέραγε ο κυρ-Γιώργης με το γαϊδουράκι του παραφορτωμένο με ξύλα. Ο όγκος ήταν μεγάλος και το δρομάκι, σε κάποια σημεία, πολύ περιορισμένο από τους ξεροτρόχαλους του κήπου μας και του κήπου του Πιπεράκι. Δυσκολεύονταν το καμμένο το ζωντανό να περάσει απ' αυτές τις συμπληγάδες ανέπαφο το φορτίο του. Το αφεντικό του, τότε, λες για να το εμψυχώσει, φώναζε δυνατά. "Σε ε ε! Έξω, έξω. Στην καθαρεύουσα σου μιλώ, όχι στη λερωμένη! Σε ε ε! Δε γρικιάς είναι σου λέω!"

Το ζώο, τι να κάνει, έσκυψε λίγο το κεφάλι, πήρε φόρα και πέρασε γκρεμίζοντας μερικές πέτρες. Κι εμείς σα συννενοημένα, κοιτάζοντας το χώμα, (ακούς εκεί λερωμένη γλώσσα!), κρύψαμε το γέλιο που μας ήρθε. "Να μη θαρρεί ο άνθρωπος πως τονε περιπαίζετε" θα έλεγαν μ' ένα στόμα οι μανιάδες μας κι αλίμονο μας.

Μα χρονιά πέρασαμε πολύ δύσκολες ώρες στο σπίτι. Η μητέρα μου αρρώστησε, οι γιατροί και τα φάρμακα δεν της έκαναν τίποτε, κατέρρεε συνέχεια και δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι. Φοβόμασταν για το μοιραίο. Ευτυχώς ένας γιατρός ανακάλυψε πως έφταγαν οι αμυγδαλιές, έγινε αμέσως η εγχείρησή και όλα πήγαν μια χαρά. Ο κυρ-Γιώργης μόλις την είδε όρθια αποθαύμαζε. "Έντυνε που αναστάθηκε! Δεν εκάτεχες κακορίζικη τόσο καιρό να κλαδέψεις τσι αμυγδαλιές παρά εκόντεψε ν' αποθάνεις!". "Που να το κάτεχα γείτονα" ήρθε μαζί με το γέλιο για το κλάδεμα των αμυγδαλιών, η απάντησή.

Ένα παγωμένο βραδάκι, έξω από το πατρικό του σπίτι, η μητέρα του και γειτόνισσες συζητούν και φαίνονται πολύ ανήσυχες. Τα άσκημα μαντάτα πάγωσαν την ψυχή τους πιο πολύ απ' ότι το κρύο το σώμα τους. Ο κυρ-Γιώργης έτυχε να περνά έχοντας στην πλάτη του ένα μεγάλο δεμάτι. Το ακουμπά στον ξερότοιχο, κοιτάζει συνοφρωμένος στα μάτια τις γυναίκες και "δεν ντρέπεστε να κάθεστε όζω με τέθιομο καιρό"; τις ρωτά. "Ανέ σας έμπεπε κιανείς σε δουλειά ήθελε να γούζιζεστε για το ψοφοκρίο". Και η σεβάσμια γερόντισσα, η μάνα του. "Σώπα παιδάκι μου, δεν τα 'μαθες; Η κυρά Δέσποινα μυαλωμένη και σοβαρή γυναίκα, έμαθε τ' ακούσανε λέει από το ραδιόφωνο οι γι άντρες, είπανε το γράνανε κι οι γ' εφημερίδες, πως η Αμερική έβγαλε ατομική μπόμπα. Και σου λένε με τρεις μικρές μπόμπες, π' ανάθεμά τ'εί, ή με μια μεγάλη, τινάζεται στον αέρα ούλη η Κρήτη. Ο Θεός κι η Παναγιά να μας σε φυλάνε". Κι εκείνος ο ετοιμόλογος, δε χρειάστηκε να σκεφτεί πολύ. "Ετσά το λοιπό ε; Καλλιά 'να μάνα, να ρίξει η Αμερική μιαν ατόμπα, να πάμε συμβούρβουλοι, να σαρσιντήσει ο Θεός και να μας σε πει περάστε, περάστε". (στον Παράδεισο).

Το γέλιο που έπεσε δε λέγεται. Η αγωνία έκανε φτερά. "Καλά να 'σαι παιδάκι μου! Έκανες τ' αχειλί μας να σκάσει".

Να 'σαι αναπαμένος στο περιβόλι του Θεού, αγαπημένη κυρ-Γιώργη, χαρούμενη ηλιαχτίδα των παιδικών μου χρόνων.

Μαίρη Πριπάκη-Κουντάνη, Γενάρης 1997, Τρίπολη

ΠΟΥΛΧΡΟΝΗΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΑΚΗΣ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Το κείμενο που ακολουθεί προέρχεται από το Ιστορικό Αρχείο Αποκορώνου, πριν από την καταστροφή του στα Χανιά, και μας το έδωσε ο Πάνης Ποιλιχρόνης, άσοεγγονος του Ποιλιχρόνη Τσιριγώτακη

Ο επικληθείς μεγάλος Τουρκοφάγος, γενναίως αγωνιζόμενος πάντοτε και εις την πρώτην γραμμήν, έπεσε μαχόμενος κατά την καταδίωξιν των Τουρκο-Αιγυπτιακών Στρατευμάτων αμέσως μετά την δοξάσασαν τα Κρητικά όπλα δια μεγάλης περιφανούς Νίκης μάχην των Βρυσσών Αποκορώνου επί Επαναστάσεως 1866, εις την θέσιν Παναγίαν της Περιφερείας Καρυδίου, ευρισκομένου μεταξύ Βρυσσών και Βάμου.

Καταγόμενος εκ του χωρίου Εμπροσνέρου της Επαρχίας Αποκορώνου είχε μετοικήσει εις το χωρίον Αρμένους της αυτής Επαρχίας, όπου εκέκτιστο μεγάλην αγροτικήν περιουσίαν εξ αγοράς.

Κατά την Μεγάλην και τριετή επανάστασιν της Κρήτης των ετών 1866-1868 διεδραμάτισε σπουδαίον ρόλον δια το ορμητικόν και το ατρόμητον του χαρακτήρος του και την αγνήν φιλοπατριάν αυτού, ασφαλώς δε θα εξεηίσαστο εις ένα εκ των διασημοτέρων Αρχηγών της Επαναστάσεως εκείνης, δια της μεγάλης του πατριωτικής και Πολεμικής δράσεως, αν τουρκική σφαίρα, κατά την εν λόγω μάχην δεν του εστέροι προώρως την ζωήν του.

Είχε καταστεί ο αθηνικός εμψυχωτής των Ελλήνων πολεμιστών εν ταις μάχαις και το φόβητρον και η μάλιστα των Τούρκων τους οποίους κυριολεκτικώς εθερίζεν εν αυταίς, τοιαύτην δ' εντύπωσιν είχαν εμποιήσει εις όλοσιν η καθόλου πολεμική του δράσις, ώστε ο Πολεμικός Εξυμνητής και Ποιητής των Κρητικών Επαναστάσεων από της του 1858 μέχρι και της του 1879 Αναγν. Ντούνης έγραψε δι' αυτόν τους επομένους ωρραίους στίχους:

Από τον Αποκόρωνα παινώ τον Ποιλιχρόνη
που κούρασε το χέρι του να σφάζει να σκοτώνει.
Εις τσαι ποθέμους έκανε θαυμάσματα μεγάλα
για δεν τον έπιανε σπαθί δεν τον ετρίπα μπάλα.

(Ιδε σελ. 36 Ποιημάτων Αναγνώστου Ντούνη, Εκδ. 1910) του υιού του Κωνστ. Ντούνη.

Ο Γενικός Αρχηγός των Κρητικών Επαναστάσεων από του 1866 και εντεύθεν Χατζημικάκης Γιάνναρης διηγείτο το επόμενον πολεμικόν επεισοδίον δια τον 'Ηρωα ταύτον τον Ποιλιχρόνη Τσιριγώτακη. Ότε κατά την εν Σαμωνά Αποκορώνου μάχην της Επαναστάσεως του 1866, ο αδελφός αυτού Παναγιώτης Γιάνναρης ήλθεν εις χείρας μετά τινός γιγαντόσωμου Αιθίοπος, μεθ' ου επάθαιεν απεγνωσμένα επί τίνια ήεπτά, ότι κατά την κρίσιμον εκείνην στιγμήν δια τον αδελφόν του τούτον, ούτε οι χριστιανοί αλλ' ούτε και οι Τούρκοι ηδύναντο να πυροβολήσωσι κατά την συμπηκομένων, εκ φόβου μη φονεύσωσιν αντί του αντιπάθου του, τον ιδικόν των εξ' αυτών. Αίφνης όμως αντελήφθησαν ότι ο αδελφός του Χατζημικάκη, πιεζόμενος και ωθούμενος ισχυρώς υπό του γιγαντόσωμου Αράπην, ήρχιζε να κάμπτεται και ανησυχία μεγάλη κατέλαβε τους Χριστιανούς δια την ζωήν του. Κατά την κρίσιμον εκείνην στιγμήν, εγερθείς ο Ποιλιχρόνης Τσιριγώτακης, έσπευσε οδοταχώς και δι' ημικυκλικής κίνησός του, χωρνώθη όπισθεν βράχου τινός, πηλαγίως των παλαιόντων ευρισκομένου, εκείθεν δε σκοπεύσας επιτυχώς και με αστραπιαίαν ταχύτητα, εφόνευσε τον γιγαντόσωμον Αράπην και διεσώθη από βέβαιον θάνατον ο αδελφός του Αρχηγού Χατζημικάκη, Παναγιώτης Γιάνναρης.

Η ΑΡΜΕΝΙΑΝΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Χοχλιδομαγερέματα

Κουτσούνες λαμπριάτικες

Υλικά για δυο κιλά αλεύρι.

12 αυγά, 1 κιλό ζάχαρη, 1 κιλό βούτυρο, 2 κουταλάκια κανέλλα κοπανισμένη, λίγη μαστίχα, 1 κουταλιά γαρύφαλλο, 1 κουταλιά γλυκάνισο, μαγιά της μπύρας και προζύμι.

Από το προηγούμενο βράδυ διαλύουμε με χλιαρό νερό τη μαγιά της μπύρας και το προζύμι με λίγο αλεύρι για να γίνει το ανάπημα. Την επόμενη το πρωί βάζουμε τα υπόλοιπα υλικά με χλιαρό νερό στη σκάφη προσθέτουμε το ανάπημα, τα ζυμώνουμε όλα μαζί και τα αφήνουμε στη σκάφη σκεπασμένα με κουβέρτα για να φουσκώσουν καλά. Όταν φουσκώσει η ζύμη καλά παίρνουμε κομμάτια και τα πλάθουμε σε ότι σχήμα θέλουμε, χοχλιούς, πλεξούδες και άλλα. Βάζουμε το κόκκινο αυγό στη μέση τα αλείφουμε με χτυπημένο αυγό και πασπαλίζουμε με σουσάμι. Αφού μείνουν πλάσμενες αρκετή ώρα να φουσκώσουν και άλλα τις ψήνουμε σε φούρνο με ξύλα καλά πυρωμένο.

Αργυρό Τσιτσιρίδη

Είδος προς εξαφάνιση κοντεύει να γεννούν οι κακομοίρηδες οι χοχλιοί, σαλιγκαροί για το Αθηναίους, εξ αιτίας της περιβαντολογικής αλλαγής των τελευταίων δεκαετιών, λόγω αεροψεκασμών, φυτοφαρμάκων και χιλιών δυο άλλων αιτιών.

Οι ποικιλίες που κυκλοφορούν στα χωριά μας είναι, οι **πιανίδες** που θαρρώ πως είναι και η πλειοψηφία, οι **χοντροί** ή **γέροντες** και οι **μουρμούρες** ή **μουρμούρηδες** που είναι και η μειοψηφία. Οι χοχλιοί ποικιλία ήταν και είναι ένα παραδοσιακό φαί τσι Κρήτης. Το ξεθιξίδι αυτό μαγειρεύεται με πολλούς τρόπους και εδώ θα πούμε μερικούς αρχίζοντας απ' το απλούστερο. Βέβαια για να ψηθούν πρέπει να 'ναι καθαροί, δηλαδή μαζεμένοι πρωτοβρόχια πριν βροκήσουν ή τσισμένοι στο σπίτι μ' αλεύρι ή κάτι άλλο, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος δηλητηρίασών. Αφού είναι έτοιμοι πλένονται καλά με πολύ νερό και ψήνονται:

1. Βραστοί με λίγο αλάτι για κανένα μισάωρο και στη συνέχεια τρώγονται, έχοντας βέβαια και την μαστοριά του ξεκουσίματος, βουτώντας τους σε αλατολαδόξυδο.
2. Τηγαντοί ή μουμπουριστοί, πημένοι καλά και βουτώντας τη μούρη τους έναν - έναν στο αλάτι και στ' αλεύρι, τους βάζουμε έναν - έναν στο τηγάνι με τη μούρη. Στο τέλος για πικαντικί ρίχνουμε λίγο ξύδι και λίγο αρωμαρί. (φλισκούνι και φασκόμηλο αρωμαρί και δυόσμο δίκταμο και βασιλικό το ήθελα το κόσμο). Έτσι γίνονται συνήθως οι χοντροί.
3. Στιφάδο με κόκκινη σάπτα και πολλή

κρεμμυδάκια. Αν θέλουμε βάζουμε μαζί με τα κρεμμυδάκια και λίγα κοκοκυθάρια ή ακόμα και λίγες πατάτες.

4. Μ' αυτόν τον τρόπο ψιχνόντουσαν παλαιότερα. Αφού τους βράζανε και τους στραγγίζανε τους έκαναν ακόμα και με τον χόντρο που σήμερα οι νέοι μας δεν ξέρουν καθόλου.

Ένα άλλο ιδιόρρυθμο και μερακλήδικο χρησιμοποιούσαν οι βοσκοί στη μαδάρια και στα χειμαδιά τους, μέσα στο κούμο το χειμώνα στο κάρβουνο με τη μούρη και σε λίγη ώρα έτοιμος μεζές. Βέβαια έτσι δεν μπορείς να ψήσεις πολλούς. Το μόνο που δεν πρέπει να ξεχνάτε είναι το ρητό "πως σε κάθε κούπα χοχλιδομεζέ αντιστοιχεί και μια κούπα κρασί, χοχλιός και κρασί. Δεν είναι βέβαια πολλή τα χρόνια που ψάναμε την κατάλληλη βραδιά, να μην φυσά αέρας να σβήνει τους ρύχνους, νάκει και δροσούλια για να βγούνε στ' Αρμενιανές χαλιές και να βρέπει όλο το χωριό με τσι ρύχνους να ψάχνουνε τσι χοχλιούς. Μέχρι και συναγωνισμός γινότανε ποιος θα βρεί τσι ποιο πολλούς, τσι μετρούσανε κιάλια για να δούνε πόσα μουζούρια είχε ο καθένας. Ωραίες βέβαια αηλιά αήτες εποχές.

Πολλά όμως είναι και τα σχετικά μαντιναδάκια. Δεν το ξανάδα σε χωριό τέτοιο μασκαραλίκι να πολεμά από τσι χοχλιούς να βγάιει χαρτζήλικι.

Ο Κρητικός στη Ξεντιά πόσα ρεφτά δε δίνη να βρει μουμπουριστούς χοχλιούς να φάει με το ξύδι. Τσι παντέρμους κιάλιας

Στέλλα Τερεζάκη του Χριστού
Από την πάνω ρούγα

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ ΠΑΣΧΑ - ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ιστορικός

Το Πάσχα έχει την αρχή του στους αρχαίους Αιγυπτίους οι οποίοι εόρταζαν την εαρινή Ισημερία οπότε άρχιζε να μεγαλώνει η μέρα και να λιγοστεύει η νύκτα (το σκότος) ελέγχετο δε ΠΙΣΑΧ.

Οι Εβραίοι εις ανάμνηση της ελευθερώσεως των από τον ζυγό των Αιγυπτίων εόρταζαν την ημέρα αυτή με το όνομα Πάσχα λέγεται δε Νομικό Φάσκα. Οι χριστιανοί εις ανάμνηση της ενδόξου Αναστάσεως του Κυρίου το ονομάζουν ΠΑΣΧΑ, Πάσχα το Καινό (το νέον).

Η ανάσταση του Ιησού - Χριστού είναι η κυριότερη απόδειξη της παρά του Θεού αποστολής Του. Ο Ιησούς επί της γης εταπεινώθη φθάσας μέχρι του πιο ταπεινωτικού θανάτου του Σταυρικού, δια να τελειώσει ως άνθρωπος, δια παθημάτων δια να υψωθεί επάνω από όλους δια να γίνει όθλου του κόσμου ο Ηιτρωτής με την Ανάσταση.

Η ανάσταση του Κυρίου είναι η κυριότερη απόδειξη της παρά του Θεού αποστολής Του. Ο Ιησούς με τον Σταυρικό θάνατό εταπεινώθη δια να σώση δια της τελειώσεως τον άνθρωπο και δια να γίνη όθλου του κόσμου, Ηιτρωτής. Η ημέρα του Πάσχα δικαίως ονομάσθη εορτή εορτών και πανηγυρική πανηγύρεων.

Δια της αναστάσεως εσφραγίσθη ο υιός του Θεού την θεότητα Αυτού. Το έργο του Ιησού επί της γης θα ήτο ημιτελές, δεν θα ήτο πλήρες εάν δεν ανήστατο εκ νεκρών. Εάν δεν επανήρχετο ενδόξως εις ζωήν και αφθαρσίαν. Όσοι ειλικρινώς επίστευσαν εις αυτόν μετά την ενδόξον εκ νεκρών Ανάσταση εις αυτούς όξιμόνο έδωσε πολλή χαρίσματα αηλιά και εξουσία να γένουν

τέκνα Θεού και κληρονόμοι της αιωνίου ζωής.

Στο ενδιάμεσο διάστημα, από της Αναστάσεως μέχρι της Πεντηκοστής, ο Κύριος ενεφανίζετο ενώπιον των μαθητών του. Κατά την πρώτη ημέρα ενεφανίσθη την εσπέραν της Αναστάσεως ενώπιον των μαθητών του με τα ρήγια "Ειρήνη υμίν", και μετά οκτώ ημέρας ώστε επίστεψε και ο Θωμάς.

Εμφανιζόμενος ο Κύριος ενώπιον των μαθητών του μέχρι της Αναλήψεως του τους έδινε δύναμη.

Την ημέρα της Πεντηκοστής ότε επεφοίτησε αυτούς το Άγιο Πνεύμα, οι πρώην αηλεις μεταβάλληθη εις πανσόφους αηλεις ανθρώπων, κήρυκες του Ευαγγελίου. Την ημέρα αυτή ο Πέτρος με πειστική ομιλία και διδαχή κατόρθωσε να φέρη εις την νέαν Θρησκείαν την πίστην στον Χριστόν, τρεις χιλιάδας και να ιδρύση την πρώτη Χριστιανική Εκκλησία. Δικαίως λοιπόν η ημέρα αυτή ονομάσθη Ημετέρα της Εκκλησίας.

Βοημηδόν δια μέσου των αιώνων παρά τους διωγμούς των πρώτων τριών αιώνων εξηπλώθη εις τα πέρατα της οικουμένης και εξαπλώθη εις δόξαν του Κυρίου. Δεν πρέπει όμως να παραγνωρίσμε ότι ο στέφανος της νίκης ανήκει εις τους 12 μαθητάς και Αποστόλους του Κυρίου με πρωτεργάτη και τον Απόστολο Παύλο, οι οποίοι με την διδασκαλίαν των έβραβαν τον θεμέλιον λίθον και με τα ευαγγέλια, τας πράξεις και τας επιστολάς των στις διάφορες εκκλησίες που ίδρυσαν και τέλειος με τον μαρτυρικών των θάνατον, μιμηταί του διδασκάλου των Ιησού Χριστού έβραβαν τον θεμέλιον λίθον προς δόξαν του αιωνίου, αηθινού Θεού.

Δημήτρης Τζηκουνάκης
Επίτιμος Γυμνασιάρχης

Η ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΩΝ

Πολύ συζήτηση γίνεται το τελευταίο καιρό για την συνένωση των μικρών κοινοτήτων, που δεν έχουν ήδη συνενωθεί με την θέληση τους.

Ήδη από τις εξαγγελίες του Υπουργού Εσωτερικών προκύπτει ότι η συνένωση θα είναι υποχρεωτική και σαν στόχο έχει την εξοικονόμηση πόρων και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του έργου των κοινοτήτων.

Στο πρόσφατο συνέδριο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (27-3-1997), όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης τάχθηκαν υπέρ των συνενώσεων όχι όμως των αναγκαστικών, ενώ είναι διάχυτη η εντύπωση ότι οι αντιρρήσεις θα είναι πιο σημαντικές στα στελέχη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και στους πολίτες των Κοινοτήτων που θα συγχωνευθούν, στην ουσία δηλαδή θα απορροφηθούν από κάποια μεγαλύτερη κοινότητα.

Ισχυρίζονται ότι θα ελαττωθούν τα έξοδα, αλλιώς όσο αφορά το σκέλος της εξοικονόμησης πόρων από τη μείωση των λειτουργικών εξόδων των κοινοτήτων, μάλλον απίθανο είναι να προκύψει, γιατί το προσωπικό σε οποιαδήποτε περίπτωση θα παραμείνει. Όσο αφορά τα υπόλοιπα έξοδα που αφορούν την εκτέλεση μικρών έργων (αγροτικοί δρόμοι, έργα ύδρευσης, αθλητικές εγκαταστάσεις κλπ) μόνο με περιστολή των έργων θα υπάρξει εξοικονόμηση πόρων, και φυσικά κανένας δεν νομίζω να επιθυμεί κάτι τέτοιο. Από την άλλη πλευρά, ένας κάτοικος μιας κοινότητας που είδε μέρα με τη

μέρα να καταργούνται δραστηριότητες είτε διοικητικές είτε κοινωνικές και οικονομικές, και να μεταφέρονται σε άλλες κοινότητες μια τέτοια πράξη συνένωσης ισοδυναμεί με την οριστική φιζαρχική πράξη θανάτου του χωριού του και μια τέτοια πράξη δεν μπορεί να μην μπορεί εύκολα να την αποδεχτεί. Σε οποιαδήποτε περίπτωση προκαλεί εντύπωση το ότι όλοι είναι υπέρμαχοι της αποκέντρωσης, στην πράξη προτείνεται ένας θεσμός συγκεντρωτικός, ενώ τις δραστηριότητες που θα έχουν οι νέοι Δήμοι θα μπορούσε να ασκηθούν από άλλους φορείς όπως τα Περιφερειακά συμβούλια τα οποία μάλλον θα καταργηθούν.

Το χωριό μας, βρίσκεται σε δεσποζούσα γεωγραφική θέση, ενώνοντας τα χωριά της ενδοχωράς (εσωτερικής περιφέρειας) με τη παραλία, έχει το σταθμό Χωροφυλακής και το Αγροτικό Ιατρείο, μα πάνω από όλα υπήρξε Δήμος από 1879 μαζί με άλλα 14 χωριά. Στη σημερινή εποχή όμως που τα πάντα μετριούνται με την οικονομική ισχύ, είναι πλεονεκτήματα που μπορούν να εκτιμηθούν κατά την δημιουργία των νέων Δήμων; Θα δούμε.

Γ.Τ.

“Στους περαζόμενους καιρούς”

Ο ΔΗΜΟΣ ΑΡΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΑ 14 ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ

1. Ονομασία, έδρα, πρωτεύουσα δήμου

Οι Αρμένιοι αποτελούσαν, κατά το παρελθόν, την πρωτεύουσα, ήταν η έδρα και ονομαζομενοί τον ένα από τους τέσσερις δήμους στους οποίους είχε διααιρεθεί η επαρχία Αποκορώνου, σύμφωνα με τον **Δημοτικό Νόμο** που ψήφισε η πρώτη, μετά τη Σύμβαση της Χαλέπας (1878) σύνοδος της Γενικής Συνελεύσεως των Κρητών, της Κρητικής Βουλής, δηλαδή του 1879.

Η Σύμβαση της Χαλέπας ήταν ένα είδος δημοκρατικού “Συντάγματος”, που

τροποποίησε το προηγούμενο **μαρμαρικό “Σύνταγμα”**, τον **Οργανικό Νόμο** δηλαδή, του 1868.

Η Σύμβαση της Χαλέπας ήταν ο καρπός και το έπαθλο της **Επανάστασης του 1878**, που η μεγάλη και σημαντικότερη μάχη της υπήρξε η **Μάχη Αρμένων-Τσιβαρά** του Ιουνίου του 1878, για την οποία θα γράψουμε σε άλλο φύλλο της **ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΗΣ**

Χαράλαμπος Μπουρνάζος

2. Τα 14 χωριά που συγκροτούσαν τον Δήμο Αρμένων, το 1881

αριθμός οικογενειών και ατόμων κατά φύλο και θρήσκειαμα.

Τα στοιχεία που παραθέτουμε πιο κάτω προέρχονται από τους πίνακες της έγκυρης απογραφής του πληθυσμού της Κρήτης του 1881, η οποία έγινε δύο χρόνια μετά την ίδρυση του Δήμου Αρμένων.

Πληθυσμός Δήμου Αρμένων το 1881										
ΑΤΟΜΑ								ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ		
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΣΦΑΚΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ	ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ	ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ		ΜΩΜΑΘΕΑΝΟΙ			ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ	ΜΩΜΑΘΕΑΝΙΚΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ	
		Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις	Σύνολο				
ΔΗΜΟΣ ΑΡΜΕΝΩΝ	Γενικό σύνολο ατόμων	Άρρενες	Θήλεις	Σύνολο	Άρρενες	Θήλεις	Σύνολο			
1. Αρμένιοι	679	305	290	595	45	39	84	150	19	169
2. Νιό Χωριό (Κατούριανό, Μανουδιανά)	451	238	213	451	-	-	-	108	-	108
3. Καλύβες	470	185	162	347	65	58	123	108	33	141
4. Στύλος	113	56	57	113	-	-	-	29	-	29
5. Μαχαίροι	250	128	122	250	-	-	-	55	-	55
6. Σαρωνάς	88	47	41	88	-	-	-	21	-	21
7. Πρόβαρμα	122	53	69	122	-	-	-	27	-	27
8. Μεγάλα Χωράφια	143	78	65	143	-	-	-	33	-	33
9. Παλιόκαστρο	29	16	13	29	-	-	-	6	-	6
10. Ιτζεδίν, Φρούριον (Καλάμι)	17	-	-	-	7	10	17	-	4	4
11. Τσιβαράς	189	108	81	189	-	-	-	45	-	45
12. Πλάκα	313	152	161	313	-	-	-	77	-	77
13. Κόκκινο Χωριό	317	173	144	317	-	-	-	80	-	80
14. Κομπιά και Νικηθιανά	65	35	30	65	-	-	-	15	-	15
Σύνολο Πληθυσμού Δήμου Αρμένων	3246	1574	1448	3022	117	107	224	754	56	810

3. Εγγράμματοι και αγράμματοι στους 4 δήμους Αποκορώνου το 1881

	Γενικό σύνολο πληθυσμού	ΕΙΤΡΑΜΜΑΤΟΙ				ΣΥΝΟΛΟ	ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΙ				
		ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ		ΜΩΜΑΘΕΑΝΟΙ			ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ		ΜΩΜΑΘΕΑΝΟΙ		ΣΥΝΟΛΟ ΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
		Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις	ΕΙΤΡΑΜΜΑΤΩΝ	Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις	
Δήμος Αρμένων	3246	365	79	52	16	512	1209	1369	65	91	2734
Δήμος Βάμου	4731	514	101	4	-	619	1797	2286	11	18	4112
Δήμος Μαθέ	4167	237	5	10	-	252	1846	2060	5	4	3915
Δήμος Φρε	4329	320	12	-	-	332	1882	2115	-	-	3997
Σύνολο πληθυσμού Αποκορώνου	16473	1436	197	66	16	1715	6734	7830	81	113	14.758

Ο Χρήστος Καλιτσάκης

Με μεγάλη χαρά πήραμε και δημοσιεύουμε στη σελίδα απέναντι σελίδα, από τον Χρήστο Καλιτσάκη, την επιστολή του, την συνεργασία του και τις ποιητικές του συλλογές. Ο Χρήστος Καλιτσάκης ήταν δάσκαλος στο χωριό μας από το 1966 μέχρι το 1980 στο δημοτικό σχολείο μας. Σφράγισε με την διδασκαλία του και την παρουσία του στο χωριό την προσωπικότητα αρκετών από εμάς που ήταν δάσκαλός μας. Δημιούργησε το Σύστημα Προσκόπων Αρμένων, την ποδοσφαιρική ομάδα των "Ολυμπιακός Αρμένων", έψελνε κάθε Κυριακή στην εκκλησία, και μας μάθαινε να ψέλλουμε και εμάς.

Τα τελευταία χρόνια είναι είναι συνταξιούχος και ζει στα Χανιά. Έχει εκδώσει τρεις ποιητικές συλλογές, με παιδικά ποιήματα, το "Γλιοκλώναρα" 1981 (αφιερωμένο στο γιο του το Γιάννη), τη "Γαλήνη" 1983 (αφιερωμένη σε όλη τα Ελληνόπουλα που πηγαίνουν στο δημοτικό σχολείο), και τα "Λιοκλώναρα" 1988 (αφιερωμένα σε όλους τους μαθητές που δίδαξε). Ποιήματα εμπνευσμένα από τη φύση της περιοχής που γεννήθηκε και έζησε μεγάλο μέρος της ζωής του τους Μαχαιρούς και τον Αποκόρωνα, αθήα και το χώρο που δούλεψε, το σχολείο.

Το ποίημα που ακολουθεί είναι από τα "Λιοκλώναρα" και αναφέρεται στο Πάσχα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστός Ανέστη! Το μήνυμα το άγιο
γεμίζει τους αθέρους!
Χριστιανοί κουράγιο!
Χαράζουν νέες μέρες

Χριστός Ανέστη! Ας ξεχαστούν τα μίση.
Λιοκλώναρα ας κρατούμε.
Η έχθρα μας να σβήσει
κι αδέρφια να γενούμε!

Χριστός Ανέστη!, χαρμόσυν' αγροικιέται
το διαλαλεί τ' αγέρι.
Ο θάνατος νικιέται!
Χαρείτε νιοι και γέροι!

Γ.Τ.

Καθημέρα 14 Ιανουαρίου 1997

Αγαπητή "Ελευθερόπολη"

Συγκαίρω όθους εσάς που είχατε την
έμπνευση και που πήρατε την πρωτοβουμία να
εκδώσετε την Ελευθερόπολη.

Όμως ο Κριτοβουλιδής είναι ο Σύλληγος των
Αρμενιανών Αττικής και όχι Αρμενιανών Χανίων
όπως αναφέρεται στην Εφημερίδα γι' αυτό πρέπει να διορθωθεί από την
επόμενη έκδοση.

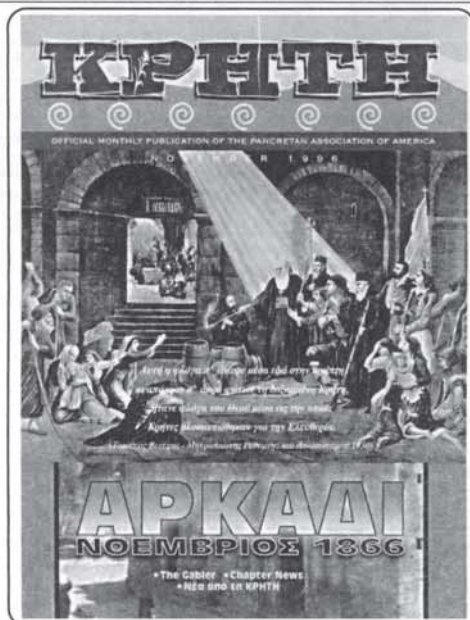
Νονός του "Κριτοβουλιδή" είναι ο Χαράλαμπος Μπουρνάζος όταν ένα βράδυ μας
κάλεσε στο σπίτι του στη Λυκόβρυση ο μακαρίτης ο Μιχάλης Τερεζάκης.
Παραβρέθηκαν στα βαφτίσια ο υπογράφων Γ. Μαναστάκης, Γιάννης Βαγιωνάκης
και ο μακαρίτης Μιχάλης Καβρουλιάκης (αυτούς θυμάμαι αυτή τη στιγμή).

Ευχαριστώ
Γ. Μαναστάκης

Ιδρυτής του Συλλόγου και επί σειρά ετών Πρόεδρος αυτού.

Βεβαίως ο "ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ" είναι σύλληγος των Αρμενιανών που ζουν στην Αττική, ο
τίτλος όμως του Συλλόγου σύμφωνα με το καταστατικό του είναι: "Σύλληγος
Αρμενιανών Χανίων Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ". Όσο για τους ιδρυτές του συλλόγου, η "Ε"
δημοσιεύει μια φωτογραφία από εκδήλωση του συλλόγου, στις 28-2-1979, όπου
φαίνονται τα ιδρυτικά μέλη του συλλόγου, Μαναστάκης Γεώργιος, Μαραγκουδάκης
Βασίλης, Βαγιωνάκης Γιάννης, και οι αειμνηστοί Καβρουλιάκης Μιχάλης, Τερεζάκης
Μιχάλης, ενώ απουσιάζει ο Χαράλαμπος Μπουρνάζος.

"Ε"

Με μεγάλη χαρά πήραμε την παρακάτω επιστολή, καθώς και την οικονομική
του βοήθεια, από τον χωριανό μας Γ. Τερεζάκη διακεκριμένο στέλεχος της ομογένειας
στην Αμερική, και εκδότη και διευθυντή του περιοδικού "ΚΡΗΤΗ". Το τεύχος του
περιοδικού που μας έστειλε, μια πολύ προσεγμένη και ενδιαφέρουσα έκδοση, είναι
αφιερωμένο στο σθολοαύτωμα του Αρκαδίου και είναι γραμμένο στα Ελληνικά και στα
Αγγλικά. Περιέχει επίσης ειδήσεις από τις δραστηριότητες των απόδημων Κρητικών
και άρθρα που ενδιαφέρουν όθους μας. Το εξώφυλλό του δημοσιεύουμε στη διπλανή
σελίδη. "Ε"

Αγαπητοί μου συχωριανοί

Θερμά συχαρητήρια για την πρωτοβουμία σας να εκδώσετε την Αρμενιανή
Εφημερίδα "Ελευθερόπολις". Θαυμάσια ιδέα. Συγκινήθηκα πολύ όταν την έλαβα. Σας
εσκακλείω τη συνδρομή μου.

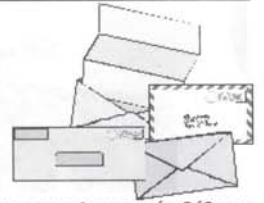
Το εσώκλειστο περιοδικό ΚΡΗΤΗ εκδίδεται από το 1929 από τότε δηλαδή που ιδρύθηκε
η Παγκρητική Ένωση Αμερικής. Είμαι ο συντάκτης του τα τελευταία 30 χρόνια.
Εκδίδεται κάθε μήνα και η κυκλοφορία του φθάνει τα 3.500 αντίτυπα.

Σε σας, στη συντακτική επιτροπή εύχομαι καλή χρονιά, υγεία και χαρά.

Με εκτίμηση
Γεώργιος Τερεζάκης

Έγραψαν στην Ελευθερόπολη

Αθήνα 9 Μαρτίου 1997

Χανιά 1/12/ 96
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΗ
ΑΘΗΝΑ

Για την "Ελευθερόπολη"

Πήρα τα τρία πρώτα φύλλα σου αγαπητή μου φίλη. Δεν μπορείς να καταλάβεις πόσο ευχαριστήθηκα διαβάζοντάς σε. Το "γραμματοάκι" του Ελευθεροπολίτη, που μου θύμισε τη Μαριόγκα τη νονά της μάνας μου, τα σουρέματα, οι μαντινάδες τα καθαρογλωσσίδα, οι αναμνήσεις λογιώ-λογιώ των Αρμενιανών, τα μαγεριά και τα νοικοκυριά των γιαγιάδων σας και τόσα άλλα, με μάγεψαν. Μπράβο Ελευθερόπολη. Χρόνια πολλή να μας χαρίζεις τον Αρμενιανό στοχασμό και τη δροσιά του Πηλατάνου. Σε ευχαριστούμε.

Διαβάζοντας την Ελευθερόπολη ένοιωσα υπερήφανος σαν Αρμενιανός. Θέλω να συγχαρώ τους συγχωριανούς μας που είχαν την ιδέα να εκδώσουν αυτή την εφημερίδα. Είναι ένας τρόπος, ένα μέσον για να προβάλλουμε το χωριό μας, που κατά τη γνώμη μου είναι από τα ωραιότερα της Κρήτης μας. Όποιος πενά τον τόπο του τιμά το σπίτι του. Εύγε σας λοιπόν

Φιλικά

Μαθίος Ιωαν. Χαραθαμπάκης

Δρ. Νίκος Πετρουλάκης
Ζωγράφου Αθήνα

Αθήνα 14/1/1997

Χανιά 20 Φεβράρη 1997

Αγαπητοί φίλοι της Ελευθερόπολης

Με χαρά πήρα και το τρίτο φύλλο της εφημερίδας σας, που μ' έκαμε όμως να νιώσω ντροπή γιατί αδικαιολόγητα δεν αξιώθηκα ως τώρα να σας στείλω το οφειλόμενο ευχαριστώ.

Σας το εκφράζω σήμερα, έστω και τόσο αργά, ευχόμενος στη νέα εφημερίδα του Αποκόρωνα να τα εκατοστήσει.

Συγχαίρω και τους Αρμενιανούς που απόκτησαν δική τους εφημερίδα και ιδιαίτερα γιατί βρίσκεται σε τόσο καλά χέρια.

Οι Αρμένιοι μου ήσαν συμπαθείς από τότε που ήγαινα στο Γυμνάσιο Βάμου (1927-1933), γιατί είχα αρκετούς συμμαθητές από το χωριό αυτό, όπως τον Βαγγέλη Τερεζάκη, τους Καβρουλάκηδες, τον Πέτρο Μαντωνανάκη, τη Βασιλική Παπαγιαννάκη και άλλους, απόντες δυστυχώς σήμερα από τη ζωή.

Τη δεκαετία του 1950, όταν ως γεωπόνος της Επαρχίας περιόδευα τα χωριά, περνούσα σε κάθε ευκαιρία και από τους Αρμένους και επισκεπτόμουνα περιβόλια με κτριές, συζητούσα με παραγωγούς και είχα συνεργασία με τον Κοινotάρχη, με τον Πρόεδρο του Συνεταιρισμού και πάντα με τον αείμνηστο Μιχάλη Παπαγιαννάκη. Αλλά και για όλα τα χωριά της Επαρχίας το ίδιο ενδιαφερόμουνα και προσπαθούσα να τους προσφέρω τις υπηρεσίες μου.

Αυτό εξακολουθώ να κάνω και σήμερα, με γραφτό πιο λόγιο στον τύπο, αλλά και με παρεμβάσεις ή με ομιλίες στις συναντήσεις των Δ.Σ. των Ποιητιστικών Συλλόγων του Αποκόρωνα, στο βαθμό που μου το επιτρέπουν οι ασθενείς μου δυνάμεις. Τα προβλήματα που υπάρχουν στην ύπαιθρο δεν με αφήνουν αδιάφορο.

Ξεμάκρυνα όμως με περιαιτοησιές. Τελειώνοντας θέλω αγαπητοί φίλοι να σας ευχαριστήσω ξανά και ελπίζω κάποια άλλη ώρα να πούμε και μερικά διαφορετικά πράγματα.

Με πολλή εκτίμηση
και ευχές για επιτυχία στο έργο σας
Μάρκος Ν. Ντουκάκης

Αθήνα 20/11/1996

Προς την εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΙΣ"

Κύριε Διευθυντά

Με ιδιαίτερη χαρά πήρα την εφημερίδα σας "ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΙΣ". Θερμά συγχαρητήρια. Με την έκδοσή της τιμάτε το χωριό σας, τιμάτε το μεγάλο Κριτοβουλιόδη, τιμάτε την παράδοση και τιμάτε όλους εκείνους που γεύονται από τις σελίδες της τους γλυκούς χυμούς. Αυτούς που αναβλύζουν από τις αστείρευτες πηγές της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Μια ακόμη λάμψη στη χόβολη (στάχτη) του καμένου πολιτισμού. Εύχομαι προκοπή και μακρομύευση.

Αθήνα 20-11- 1996
Με πολλή εκτίμηση
Γ. Σελλιανάκης
πρώην Γ. Γραμματέας Υπουργείου Γεωργίας

Φίλοι Αρμενιανοί

Δημοσιογράφοι, συντάκτες και αρχισυντάκτες της συμπαθέστατης Αρμενιανής εφημερίδας "Ελευθερόπολης", νιώθω την επιθυμία να σας συγχαρώ θερμά για το σπουδαίο επίτευγμά σας να εκδώσατε ένα τόσο ωραίο, κομψό, με πλούσια ύλη έντυπο και με το ιστορικό όνομα Ελευθερόπολης.

Αλλά και να σας ευχαριστήσω για την τιμή που μου κάματε να με συμπεριλάβετε στους αναγνώστες σας, στέλνοντάς μου ανελλιπώς, όλα τα μέχρι τώρα εκδοθέντα φύλλα. Δεν ξέρω ποια δύναμη ήταν αυτή, που καλό ποητάκι σας ενημέρωσε για μένα, πως έχω μια ξεχωριστή αγάπη στους Αρμένους, το όμορφο χωριό σας.

Βέβαια υπάρχουν στοιχεία που συνηγορούν γι' αυτό. Όμως για να μην επεκταθώ πολύ, δεν τα περιγράφω τώρα. Ίσως δοθεί ευκαιρία σε κάποια άλλη περίπτωση. Ευχαριστώ και πάλι σας εύχομαι ευδωωση του σημαντικού έργου σας.

Γιώργος Βασιλιαντώνης
Λυκαβηττός, Αθήνα

Χανιά 14/1/ '97

Αγαπητοί μου,

εκδότες και συντάκτες της ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΗΣ σας απευθύνω τα θερμά μου συγχαρητήρια για την εφημερίδα σας.

Ομοιογώ, πως η όλη σας προσπάθεια, αξίζει κάθε έπαινο.

Προσωπικά, νιώθω πολύ μεγάλη χαρά, όταν διαβάζω την εφημερίδα σας, αφού όλοι σας ή σχεδόν όλοι σας, υπήρξατε μαθητές μου στο Δημοτικό Σχολείο των όμορφων Αρμένων.

Σας στέλνω δώρο για το αρχείο της εφημερίδας σας τις τρεις Ποιητικές συλλογές μου, από τις οποίες κάποια ποιήματα, ίσως κατά καιρούς κρίνετε σκόπιμο να περάσετε στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΗ.

Σας στέλνω επίσης ένα βιογραφικό αυτοτελές διήγημάτάκι, από τα πολλά που τελευταία έχω γράψει κι αν τα κρίνετε κατάλληλα σας στέλνω κι άλλα για δημοσίευση.

Σας χαιρετώ με αγάπη
ΚΑΛΙΤΣΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Συνταξιούχος δάσκαλος

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο Αρμένων ευχαριστεί θερμά τον κ. Βαγιωνάκη Μιχαήλ και τα παιδιά του οι οποίοι προσέφεραν το ποσό των 30.000 δραχμών για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγ. Νικολλάου, εις μνήμη της συζύγου του και μητέρας Χριστίνας Βαγιωνάκη.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο Αρμένων ευχαριστεί θερμά τους ως άνω δωρητές.

Για το εκκλησιαστικό συμβούλιο
Ο πρόεδρος
Παπά - Μανώλης Νικολακάκης

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παιδική Γιορτή

Με πρωτοβουλία του Προέδρου, του Κοινοτικού Συμβουλίου και της ενορίας των Αρμένων διοργανώθηκε παιδική γιορτή εν όψη των Εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Στην εκδήλωση που έγινε στο κτίριο του παλαιού Δημοτικού σχολείου Αρμένων συμμετείχαν όλα τα παιδιά και οι γονείς τους, μέσα σε πολύ εορταστική και χαρούμενη ατμόσφαιρα, μοιράστηκαν παραδοσιακά γλυκά και τα παιδιά με δική τους ορχήστρα τραγούδησαν Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα τραγούδια.

Ο "Άγιος Βασίλης" μοίρασε δώρα στο τέλος του εορταστικού προγράμματος, υλοποιώντας έτσι το έθιμο της Πρωτοχρονιάς. Ας ευχηθούμε να επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο η θαυμάσια αυτή πρωτοβουλία για να χαϊρόμαστε όλοι την εορταστική και χαρούμενη αυτή εκδήλωση.

Ημερολόγιο 1997

Ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του Δημοτικού Σχολείου Νέου - Χωριού σε συνεργασία με την Κοινότητα Αρμένων και άλλων κοινοτήτων των οποίων τα παιδιά μαθητεύουν στο Νέο Χωριό εξέδωσαν ένα πολύ όμορφο ημερολόγιο με γραφικά τοπία από όλα τα χωριά. Από τους Αρμένους φιγουράρουν τρία πανέμορφα τοπία. Το κοινοτικό περίπτερο ανάμεσα στους θεόρατους πλατάνους, η εκκλησία της Παναγίας δίπλα στα νερά και ένα τμήμα της παλαιάς εθνικής έξω από τους Αρμένους, στις Αμμούτσες, στεφανωμένο από την αφίδα των εξητάχρονων ευκαλύπτων που στολίζουν τους Αρμένους.

Ο Εορτασμός των Θεοφανίων

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια εορτάστηκαν και φέτος τα Άγια Θεοφάνια στο χωριό μας. Το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου τελέσθηκε η ακολουθία του Ορθου και στη συνέχεια πανηγυρική θεία Λειτουργία. Μετά το τέλος ακολούθησε η τελετή του Μεγάλου Αγιασμού και στη συνέχεια με λιτανευτική πομπή και πολύ κόσμο ο εφημέριος μας παπά Μανώλης μετέβηκε στο Πλάτανο και τέλεσε την κατάδυση του Τιμίου Σταυρού.

Το σταυρό έβγαλε και φέτος ο Νίκος Στυλιανομανωλάκης. Τέλος κόπηκε η πίτα της εκκλησίας και της Κοινότητας και προσφέρθηκε τσικουδιά. Και του χρόνου.

Νέο δίκτυο ύδρευσης Αρμένων

Ένας από τους βασικούς στόχους της Κοινότητας μας, η αντικατάσταση των αμιαντοσωλήνων του παλαιού δικτύου ύδρευσης με νέους πλαστικούς, ολοκληρώθηκε με την αντικατάσταση και του τελευταίου τμήματος (από Στυλιανομανωλάκη Τάσο μέχρι Παπαγιαννάκη Γιάννη). Επειδή λοιπόν το παλιό δίκτυο καταργήθηκε, όσοι ζουν εκτός Αρμένων, θα πρέπει και εν όψη των ημερών του Πάσχα, να φροντίσουν, να συνδεθούν με το καινούριο δίκτυο εγκαίρως.

Επίσης με πρωτοβουλία της Κοινότητας και σε συνεργασία με τον ΟΑΔΥΚ ανακατασκευάστηκε εξ ολοκλήρου η κοίτη και οι όχθες του ποταμού από τις Άφουκες μέχρι το Μύλο. Επίσης έγινε πεζόδρομος στην όχθη του ποταμού με απώτερο σκοπό τη διατήρηση και διαμόρφωση του φυσικού τοπίου.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

Σε ιερά εκδηλώσεων στην Αθήνα από τη Νομαρχία Χανίων με αφορμή τη 10η Διεθνή Έκθεση Τροφίμων και Ποτών. Την Παρασκευή 14-2-1997 Βραδιά γενετιστικής με εδέσματα, κρασί, τσικουδιά, και φυσικούς χυμούς από την Κρήτη στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, και την Γέφυρα 13-2-1997 δείπνο στο Κρητικό κέντρο "Κάστρο" προς τιμή των Κρητικών δημοσιογράφων και των Κρητικών περιοδικών εκδόσεων, όπου συμμετείχε και το προεδρείο του Συλλόγου.

Στις 9 Φεβρουαρίου παρέθεσε δείπνο στους Χανιώτες δημοσιογράφους στους Αρμένους στη ταβέρνα "Ο Πλάτανος".

ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΗΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΑΙΑΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΖΗΤΗΣΑΝΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Την άμεση μείωση των ειστηρίων για την Κρήτη ζήτησαν σε συγκέντρωση τους τα Κρητικά σωματεία της Αθήνας, σε συγκέντρωσή τους στις 2 Μαρτίου 1997, σε συγκέντρωσή τους στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Στη συγκέντρωση που έγινε με πρωτοβουλία της Παγκρητίου Ενώσεως, μίλησε ο Πρόεδρος της κ. Γ. Σγουράκης, ο οποίος ανέλυσε το κόστος λόγω του εισιτηρίου, και τα συγκριτικά στοιχεία των γραμμών της Κρήτης με την Ιταλία. Μίλησαν επίσης βουλευτές, πολιτευτές και στελέχη των Κρητικών Σωματείων. Ο σύλλογος των Αρμενιανών εκπροσωπήθηκε από το προεδρείο του.

Επιχορήγηση από το Υπουργείο ΜΜΕ

Με τη φροντίδα του χωριανού μας βουλευτή Μιχαηλογιάννη Σήφη, και τη βοήθεια των συνεργατών του στο γραφείο της Αθήνας, η εφημερίδα μας επιχορηγήθηκε από το Υπουργείο Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με απόφαση του Υπουργού κ. Δ. Ρέππα με το ποσό των 96.400. Τους ευχαριστούμε όλους.

Η τιμή του λαδιού και επιδότηση του

Καλή η παραγωγή του λαδιού, πολύ κακή η τιμή του φέτος, σε βαθμό απροσχηκτό. Ξεκίνησε στην αρχή της περιόδου γύρω στις 900-950 δραχμές το κιλό, και από γάρης στην προσπάθεια των Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών, οι οποίες όμως δεν άντεξαν και στη συνέχεια κατακλίθηκε κάτω από τις 800, και να δούμε που θα πάει.

Δεν είναι ευχάριστα και τα νέα που έρχονται από τη πλευρά των Βρυξελλών, για την επιδότηση του ελαιόλαδου, τουλάχιστον για τους ελαιοπαραγωγούς της Κρήτης. Το θέμα, βέβαια, δεν είναι καινούριο. Πολύ συζητήσιμη γίνεται από καιρό, σχετικά με τις προθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καταργήσει την επιδότηση του παραγόμενου λαδιού και να την αντικαταστήσει με επιδότηση, η οποία θα δίδεται ανά καλλιέργουμένο ελαιόδεντρο.

Ορισμένες από τις ελαιοπαραγωγικές χώρες της Ευρώπης, η αλλαγή αυτή τις βρίσκει σύμφωνες αφού τις ευνοεί, ακριβώς επειδή η παραγωγικότητα των ελαιόδεντρων τους κατά πολύ υπολείπεται της παραγωγικότητας των ελαιόδεντρων της Κρήτης και κάποιων άλλων ανατολικών περιοχών και χωρών. Για την Κρήτη, όμως, η αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού και καταβολής της επιδότησης, σημαίνει απώλειες εκατομμυρίων δραχμών. Βέβαια οι ειδήσεις σχετικά με αυτό το θέμα εξακολουθούν να είναι κάθε μέρα και διαφορετικές χωρίς να είναι κανένα σίγουρο που θα καταλήξει αυτή η υπόθεση.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ "ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ"

Σε μια λαμπρή εκδήλωση, και μεγάλη συμμετοχή από εκπροσώπους των Συλλόγων της Επαρχίας μας, έκοψε την πίτα της στη αίθουσα εκδηλώσεων της Κρητικής Εστίας η Ομοσπονδία Συλλόγων Αποκορώνου, και έκανε την τακτική της Γενική Συνέλευση. Την πίτα έκοψε ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Γιάννης Λεντάρης.

Στη συνέχεια διαβάστηκε ο απολογισμός του Δ.Σ. από τον πρόεδρο, και ακολούθησαν τοποθετήσεις από τους εκπροσώπους των σωματείων. Αρκετός χρόνος αφιερώθηκε σε συζήτηση για την ενδεχόμενη εγκατάσταση δεξαμενών που θα δέχονται απόβλητα, στη θέση Αμμούτσες του Κόκκινου Χωριού. Επειδή το θέμα κρίθηκε μεγάλης σημασίας για τον Αποκόρωνα αποφασίστηκε από τη Συνέλευση, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο να οργανώσει ημερίδα που θα συζητήσει το θέμα.

Ακολούθησαν εκλογές για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο στη συνεδρίαση της συγκροτήθηκε ως εξής:

Πρόεδρος Λεντάρης Γιάννης από το Καλαμίτσι Αλεξάνδρου

Α' Αντιπρόεδρος Φρεσκάκης Γιώργος από τους Αρμένους

Β' Αντιπρόεδρος Βασιμάκης Εμμανουήλ από το Βαρέ

Γ. Γραμματέας Χατζηδόκη Μαίρη από το Κεφαλά

Ταμίας Ηλιοπούλου - Τσουράκη Μαρία από Νίπτος

Ειδικός Ταμίας Βεζύρης Νικόλαος Νιό Χωριό

Έφορος Δημοσίων Σχέσεων Βελεσιώτου Βασιλική από το Κόκκινο Χωριό

Μέλη: Πετράκης Σήφης από την Ασή Γωνιά

Μαλέκκη - Μόσχος Μαριάννα από το Βάμο

Μαργελάκης Ρούσσος από τις Βρύσες

Κουστουράκη - Κουκουλάρη Χριστίνα από το Γαβροχώρι

Ειρηνάκης Παύλος από τη Κάινα

Μαρινάκης Χρήστος του Μανούσου από το Καλαμίτσι Αμυγδαλι

Φρατζεσκιάκης Ιωάννης από τις Καλύβες

Λιυδάκης Γεώργιος από το Παύδοχωρι

Κανταράκης Νικόλαος από το σύλλογο Σούρης - Σελιάνων - Λικοτιναριών

Δοκμακίης Ιωάννης από το Τζιτζιφέ

Γιακουμινάκης Κανάκης από το Φρε

Η "Ε" εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους

ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Σορεία κλοπών και διαφρήξεων φέρεται ότι είχαν διαπράξει και στο Νομό Χανίων, τέσσερις νεαροί Χανιώτες, οι οποίοι συνελήφθησαν στις 30 Ιανουαρίου στον Αγ. Νικόλαο Λασιθίου. Πρόκειται, σύμφωνα με το αστυνομικό δελτίο για τον 24χρονο Γεώργιο Στεφ. Μουστάκα, τον 22χρονο Δημήτριο Στεφ. Μουστάκα, τον 25χρονο Γεώργιο Ιωσ. Μπολανάκη, και την 19χρονη Πελαγία Μιχ. Ζουρούδη. Οι παραπάνω σύμφωνα πάντα με την ανακοίνωση της Αστυνομικής Διεύθυνσης Χανίων, προέκυψε ανάμεσα στις άλλες κλοπές ότι, στις 13-14/1/97, οι 4 δράστες αφάρτησαν από τους Αρμένους, έξω από το ελαιοτριβείο του Σταμ. Μαραγκοδάκη 31 σακιά ελαιοκάβρου αξίας 210 χιλ. δραχ. που άλεσαν σε ελαιοτριβείο στις Βρύσες.